

Wydział Oświaty Urzędu Miasta Opola oraz Młodzieżowy Dom Kultury w Opolu
zapraszają uczniów szkół ponadgimnazjalnych
na przegląd filmowy

MIĘDZYWOJENNA POLSKA W FILMOWYM KADRZE

2-5 października 2018
Kino „Studio” - MDK w Opolu

WSTĘP WOLNY

(wymagane wcześniejsze zgłoszenie grupy
pod numerem telefonu 502 520 550)

2 października (wtorek), godz. 8:30

„Przedwiośnie” (2001), czas: 139 min

reż. Filip Bajon, w rolach głównych: Mateusz Damięcki, Janusz Gajos, Krystyna Janda, Daniel Olbrychski, Małgorzata Lewińska, Urszula Grabowska, Karolina Gruszka, Maciej Stuhr, nagrody: 3 nagrody na FFFF w Gdyni (za muzykę, scenografię i kostiumy)

Ekranizacja powieści Stefana Żeromskiego pod tym samym tytułem. Cezary Baryka mieszka w Baku. Chce być inżynierem naftowym. Kiedy jest zakochany po raz pierwszy, do miasta wkracza rewolucja. Giną jego przyjaciele i dziewczyna, umiera matka. Baryka za namową ojca wyjeżdża do Polski. Tutaj w czasie wojny z bolszewikami ratuje życie swojemu przyjacielowi. Po wojnie, zaproszony przez niego do rodzinnego majątku, ma nadzieję na spokojne życie. Tymczasem zakochuje się w nim kobieta, i to nie jedna. Baryka jest rozdarty - głos wewnętrzny mówi mu, czego ma nie robić, ale nie mówi, co ma robić. Aż pewnego dnia...

3 października (środa), godz. 8:30

„Śmierć prezydenta” (1977), czas: 137 min

reż. Jerzy Kawalerowicz, w rolach głównych: Zdzisław Mrożewski, Marek Walczewski, Henryk Bista, Edmund Fetting, Jerzy Duszyński, nagrody: Srebrny Niedźwiedź za wybitny wkład artystyczny na MFF w Berlinie, Nagroda Specjalna Jury na FFFF w Gdyni, Syrenka Warszawska dla najlepszego polskiego filmu na LLF w Łagowie

Kronika grudniowych dni 1922 roku, w których zawarły się tragiczne losy Gabriela Narutowicza - pierwszego prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Po śmierci żony Gabriel Narutowicz opuszcza Szwajcarię, gdzie przebywał ponad trzydzieści lat, i wraca do Polski. W 1920 roku otrzymuje nominację na ministra robót publicznych, w 1922 roku na ministra spraw zagranicznych. 9 grudnia 1922 roku zostaje wybrany pierwszym prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej. Prawica organizuje manifestacje przeciwko niemu. Podsycane, przybierają one na sile i stają się coraz brutalniejsze. Zakłócona zostaje uroczystość zaprzysiężenia prezydenta. Odbywa się kontrmanifestacja robotników. Naczelnik Państwa Józef Piłsudski przekazuje władzę prezydentowi. Narutowicz stara się o złagodzenie konfliktów, ale nie zamierza się podporządkować dyktatowi siły. 16 grudnia 1922 roku, podczas otwarcia wystawy w „Zachęcie”, zostaje zabity przez Eligiusza Niewiadomskiego - malarza, fanatyka, szowinistę.

4 października (czwartek), godz. 8:30

„Zakłęte rewiry” (1975), czas: 95 min

reż. Janusz Majewski, w rolach głównych: Marek Kondrat, Roman Wilhelmi, Stanisława Celińska, Czesław Wołłejko, Stanisław Zaczek, Zdzisław Maklakiewicz, nagrody: 3 nagrody na MFF w Panamie (za reżyserię, scenariusz i rolę męską), 2 nagrody na FFFF w Gdańsku (za rolę męską i dźwięk), Syrenka Warszawska dla najlepszego polskiego filmu na LLF w Łagowie, nagroda tygodnika „Film” za debiut aktorski

Ekranizacja powieści Henryka Worcella pod tym samym tytułem. Początek lat trzydziestych XX wieku. Z prowincji do Krakowa przyjeżdża młody, nieco naiwny chłopak, Roman Boryczko. Bohater szuka pracy, która zapewniłaby mu utrzymanie. Zostaje zatrudniony w luksusowej restauracji hotelu „Pacyfik”. Dla Boryczki jest to zupełnie nowy świat, pełen dziwnych nakazów, zakazów i kar. Początkowo Roman oszołomiony jest pędem wielkomiejskiego życia, z czasem zyskuje doświadczenie i pewność siebie. W obcym sobie środowisku musi przyswoić umiejętności, których nie zdołał osiągnąć na wsi. Roman wspina się po szczeblach kelnerskiej drabiny, ale sukcesy okupione są utratą niewinności, zaakceptowaniem amoralnych i cynicznych norm postępowania środowiska. Boryczko zauważa, że coraz bardziej zaczyna przypominać zniechęconego Fornalskiego. Czy będzie potrafił obronić swoje wartości i przeciwstawić się społeczności rządzonej wilczymi prawami?...

4 października (czwartek), godz. 10:30

„Wrota Europy” (1999), czas: 73 min

reż. Jerzy Wójcik, w rolach głównych: Alicja Bachleda-Curuś, Kinga Preis, Henryk Boukołowski, Agata Buzek, Agnieszka Sitek, Mariusz Banaszewski, nagrody: 3 nagrody Polskiej Akademii Filmowej - Orły (za zdjęcia, kostiumy i scenografię), 2 nagrody na FFFF w Gdyni (za zdjęcia i kostiumy)

Ekranizacja opowiadania Melchiora Wańkowicza „Szpital w Cichinicach”. Trzy młode sanitariuszki przybywają do szpitala polowego na kresach wschodnich, pełne zapału i chęci pomocy innym. Jedna z nich, Zosia, chce poza tym odnaleźć brata. Gdy jednak stykają się z brutalnością wojny, szybko naczelnym pragnieniem staje się przeżycie. Szpital wpada w ręce bolszewików i siostrzyczki muszą sobie radzić nie tylko z opieką nad pacjentami, ale również brutalnością wrogich żołnierzy. Zosia wykazuje się w tych okolicznościach nieprzeciętną odwagą...

5 października (piątek), godz. 8:30

„Bigda idzie!” (1999), czas: 95 min

reż. Andrzej Wajda, w rolach głównych: Janusz Gajos, Krzysztof Globisz, Olgierd Łukaszewicz, Andrzej Seweryn, Krzysztof Kolberger, Mariusz Bonaszewski, Wojciech Siemion, Jerzy Łapiński, Rafał Królikowski, Dorota Segda, nagrody: 3 Grand Prix na Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry” w Sopocie (za najlepszy spektakl, reżyserię i główną rolę męską), Wielka Nagroda Fundacji Kultury Polskiej za reżyserię, Nagroda Honorowa za najlepszą realizację klasyki polskiej w teatrze telewizji na OKT „Klasyka Polska” w Opolu

Zrealizowany w filmowej konwencji spektakl telewizyjny na podstawie powieści Juliusza Kadena-Bandrowskiego „Mateusz Bigda”. Tytułowy bohater to ambitny, żądny władzy działacz chłopski, pod wieloma względami przypominający Wincentego Witosa. Przedstawienie ukazuje sejmowe intrygi Bigdy, zmierzające do obalenia dotychczasowego rządu i zastąpienia go nowym, rzecz jasna z nim na czele. Lider stronnictwa chłopskiego ma całkowitą świadomość, że jest „chamem” na salonach. Stanowi to dlań wszakże źródło siły, a nie kompleksów. Bigdę cechuje nieufność, arogancja, prymitywizm, ale zarazem piekielny spryt i całkowity brak skrupułów. Te cechy idealnie sprawdzają się w zakulisowych grach, kiedy można wreszcie machnąć ręką na wyborców, nawet jeśli hałaśliwie manifestują pod parlamentem. Na krzykaczy zawsze zdąży się wysłać policję, zaś z wrogami politycznymi należy postępować subtelniej, choć efekt powinien być identyczny - zastraszenie. Zanim to jednak nastąpi, trzeba bankrutujących przekupić, zamożnych zaszantażować, a niezłomnych spacyfikować. Prezes Bigda realizuje swój plan z wyjątkową finezją, bacząc przy tym, by popleczników wciąż trzymać za twarz, windując ich w górę kosztem coraz większych upokorzeń...